

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/751,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,

korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista siirtohinnoista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sisämarkkinoiden pirstaleisuus vaikuttaa haitallisesti kilpailukykyyn, kasvuun ja työpaikkojen luomiseen unionissa. Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää sähköisten maksujen yhdyntyneiden markkinoiden asianmukaista toimintaa ja niiden toteuttamista haittaavien suorien ja välillisten esteiden poistamista, jotta saadaan luotua markkinat, joilla ei tehdä eroa kansallisten ja rajat ylittävien maksujen välillä.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY ⁽⁴⁾ on tarjonnut oikeusperustan unionin laajusten sisämarkkinoiden luomiselle maksuille, koska kyseisellä direktiivillä on helpotettu tuntuvasti maksupalveluntarjoajien toimintaa ja annettu yhdenmukaiset säännöt maksupalvelujen tarjoamisesta.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 924/2009 ⁽⁵⁾ otettiin käyttöön periaate, jonka mukaan rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista veloitetaan käyttäjiltä sama palvelumaksu kuin vastaavista maksuista jäsenvaltion sisällä, mukaan lukien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat korttipohjaiset maksut.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 260/2012 ⁽⁶⁾ vahvistettiin sisämarkkinoilla sovellettavat euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevat säännöt, joiden soveltamisalan ulkopuolelle jätettiin kuitenkin korttipohjaiset maksutapahtumat.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 24.6.2014, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 170, 5.6.2014, s. 78.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. huhtikuuta 2015.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU⁽¹⁾ tavoitteena on yhdenmukaistaa tietyt kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiä sopimuksia koskevat säännöt, mukaan lukien maksuvälineiden käytöstä aiheutuvia kuluja koskevat säännöt, joiden perusteella jäsenvaltioiden edellytetään kieltävän elinkeinonharjoittajia veloittamasta kuluttajilta tietyn maksuvälineen käytöstä maksuja, jotka ylittävät elinkeinonharjoittajalle tämän välineen käytöstä aiheutuvat kustannukset.
- (6) Jotta kuluttajat, kauppiat ja yritykset voisivat saada täyden hyödyn sisämarkkinoista, turvalliset, tehokkaat, kilpaillut ja innovatiiviset sähköiset maksut ovat keskeisessä asemassa, erityisesti maailman siirtyessä kohti sähköistä kaupankäyntiä.
- (7) Eräät jäsenvaltiot ovat antaneet tai valmistelevat parhaillaan siirtohintoja suoraan tai välillisesti sääntelevää lainsäädäntöä, joka kattaa monia eri osa-alueita, kuten eri tasoilla veloittaville siirtohinnoille asetettavat enimmäistasot, kauppiailta veloittavat maksut, kaikkien korttien hyväksymistä koskevat säännöt ja asiakasohjausta koskevat toimenpiteet. Eräissä jäsenvaltioissa voimassa olevat hallinnolliset päätökset vaihtelevat merkittävästi. Jotta siirtohintojen tasot olisivat entistä johdonmukaisemmat, kansallisella tasolla suunnitellaan siirtohintojen tasoja tai niiden välisiä eroja koskevien uusien sääntelytoimenpiteiden käyttöönottoa. Tällaiset kansalliset toimenpiteet muodostaisivat todennäköisesti merkittäviä esteitä sisämarkkinoiden toteuttamiselle korttimaksujen sekä korttipohjaisten verkko- ja mobiilimaksujen alalla ja haittaisivat sen vuoksi palvelujen tarjoamisen vapautta.
- (8) Maksukortit ovat vähittäisostoissa yleisimmin käytetty sähköinen maksuväline. Unionin maksukorttimarkkinoiden yhdentymisen on kuitenkin pahasti kesken, koska monet maksusovellukset eivät voi levitä kansallisten rajojen ulkopuolelle ja uusilta unionin laajuisilta toimijoilta estetään pääsy markkinoille. On tarpeen poistaa korttimarkkinoiden, myös korttimaksujen sekä korttipohjaisten verkko- ja mobiilimaksujen alalla, tehokasta toimintaa haittaavat esteet.
- (9) Jotta sisämarkkinat toimisivat tehokkaasti, sähköisten maksutapojen käyttöä olisi edistettävä ja helpotettava kauppiaiden ja kuluttajien hyödyksi. Kortteja ja muita sähköisiä maksutapoja voidaan käyttää monipuolisemmin, mukaan lukien mahdollisuudet suorittaa maksuja verkossa, sisämarkkinoiden ja sähköisen kaupankäynnin hyödyntämiseksi. Sähköinen maksaminen on myös kauppiaille potentiaalisesti turvallinen tapa maksaa. Korttipohjaisten maksutapahtumien käyttö käteismaksujen sijaan voisi sen vuoksi hyödyttää kauppiaita ja kuluttajia edellyttäen, että maksukorttijärjestelyjen palvelumaksut asetetaan taloudellisesti tehokkaalle tasolle. Se edistäisi myös tervettä kilpailua, innovaatiotoimintaa ja uusien toimijoiden markkinoillepääsyä.
- (10) Siirtohintoja sovelletaan yleensä korttitapahtumia vastaanottavien maksupalveluntarjoajien ja tiettyyn maksukorttijärjestelyyn kuuluvia kortteja liikkeeseen laskevien maksupalveluntarjoajien välillä. Siirtohinnat muodostavat suurimman osan palvelumaksuista, joita korttitapahtumia vastaanottavat maksupalveluntarjoajat veloittavat kauppiailta jokaisesta korttipohjaisesta maksutapahtumasta. Kauppiat puolestaan sisällyttävät nämä korttikustannukset, kuten kaikki muutkin kustannuksensa, tavaroiden ja palveluiden tavanomaisiin hintoihin. Maksukorttijärjestelyjen välinen kilpailu maksupalveluntarjoajien vakuuttamiseksi siitä, että niiden kannattaa laskea liikkeeseen kyseisen järjestelyn kortteja, johtaa pikemminkin markkinoilla veloittavien siirtohintojen nousuun kuin laskuun, mikä on ristiriidassa markkinataloudessa käytävän kilpailun yleensä aikaan saaman hintakurivaihtuksen kanssa. Kilpailusääntöjen johdonmukaisen siirtohintoihin soveltamisen lisäksi kyseisten maksujen sääntely parantaisi sisämarkkinoiden toimintaa ja edistäisi tapahtumista kuluttajille aiheutuvien kustannusten alentamista.
- (11) Siirtohintojen nykyinen suuri vaihtelu ja taso estävät uusien unionin laajuisten toimijoiden ilmaantumisen alempiin siirtohintoihin perustuvien tai siirtohinnattomien liiketoimintamallien pohjalta, mikä on esteenä mahdollisille mittakaavaeduille ja tuotevarioinnista saataville eduille sekä niistä johtuville tehokkuuseduille. Tämä vaikuttaa kielteisesti kauppiaisiin ja kuluttajiin sekä estää innovaatiotoimintaa. Koska unionin laajuisten toimijoiden olisi tarjottava kortteja liikkeeseen laskeville pankeille vähintään korkein siirtohintataso markkinoilla, joille ne haluavat päästä, nykyinen tilanne merkitsee myös markkinoiden pirstaleisuuden jatkumisesta. Olemassa olevat kansalliset järjestelyt, jotka veloittavat alempia siirtohintoja tai eivät veloita niitä lainkaan, voivat myös joutua poistumaan markkinoilta pankkien kohdistaessa niihin painetta saadakseen suurempia siirtohintatuloja. Tämä rajoittaa kuluttajien ja kauppiaiden saatavilla olevaa maksupalveluvalikoimaa, korottaa kyseisten palvelujen hintoja ja heikentää niiden laatua, samalla kun kuluttajien ja kauppiaiden mahdollisuudet käyttää unionin laajuisia maksusovelluksia kaventuvat. Lisäksi kauppiat eivät voi välttää siirtohintojen eroja muiden jäsenvaltioiden pankkien tarjoamia korttien hyväksymispalveluja hyödyntämällä. Maksukorttijärjestelyissä sovelletut erityissäännöt edellyttävät näiden järjestelyjen alueellisen toimilupolitiikan mukaisesti myyntipaikan (kauppiaan kotimaan) siirtohinnan soveltamista kuhunkin maksutapahtumaan. Tämä edellytys estää maksutapahtumien

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/ETY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

vastaanottajia tarjoamasta palvelujaan onnistuneesti valtioiden rajojen yli. Se voi myös estää kauppiaita alentamasta maksuista aiheutuvia kustannuksiaan kuluttajien hyödyksi.

- (12) Komissio ja kansalliset kilpailuviranomaiset eivät ole kyenneet korjaamaan tätä tilannetta soveltamalla voimassa olevaa lainsäädäntöä.
- (13) Tämän vuoksi säädösten ja hallinnollisten päätösten välisistä eroista johtuvan sisämarkkinoiden pirstaleisuuden ja merkittävien kilpailuvääristymien välttämiseksi on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan mukaisesti tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, joilla ratkaistaan siirtohintojen korkeaan ja vaihtelevaan tasoon liittyvä ongelma, jotta maksupalveluntarjoajat voivat tarjota palvelujaan valtioiden rajojen yli ja kuluttajat ja kauppiat käyttä näitä rajat ylittäviä palveluja.
- (14) Tämän asetuksen soveltaminen ei saisi vaikuttaa unionin ja kansallisten kilpailusääntöjen soveltamiseen. Se ei saisi estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön kansallisen lainsäädännön mukaisesti matalampia enimmäistasoja tai toimenpiteitä, joilla on vastaava tarkoitus tai vaikutus.
- (15) Korttimaksujen sekä korttipohjaisten verkko- ja mobiilimaksujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan helpottamiseksi kuluttajien ja kauppioiden hyödyksi tätä asetusta olisi sovellettava kansalliseen ja rajat ylittävään maksukorttien myöntämiseen ja korttipohjaisten maksutapahtumien vastaanottoon. Jos kauppiat voivat valita maksutapahtumien vastaanottajan oman jäsenvaltionsa ulkopuolelta (rajat ylittävä korttitapahtumien vastaanotto), mitä helpottavat saman enimmäistason asettaminen sekä kansallisille että rajat ylittävälle vastaanotetuista tapahtumista veloittaville siirtohinnoille sekä alueellisten toimilupien kieltäminen, pitäisi olla mahdollista saada aikaan tarvittava oikeudellinen selkeys ja estää kilpailuvääristymiä korttimaksujärjestelyjen välillä.
- (16) Kilpailuasioita koskevissa menettelyissä hyväksytyjen yksipuolisten sitoumusten seurauksena monissa unionin rajat ylittävissä korttipohjaisissa maksutapahtumissa noudatetaan jo siirtohintojen enimmäistasoja. Jotta voidaan mahdollistaa terve kilpailu maksutapahtumien vastaanottopalvelujen markkinoilla, rajat ylittäviin tapahtumiin ja kotimaisiin tapahtumiin liittyviä säännöksiä olisi sovellettava samanaikaisesti ja kohtuullisessa ajassa tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, kun otetaan huomioon tässä asetuksessa säädettyjen maksukorttijärjestelyjen siirtymävaiheeseen liittyvät vaikeudet ja monimutkaisuus.
- (17) Markkinoilla on saatavilla pääosin kahdentyyppisiä luottokortteja. Maksuaikakorttien osalta kortinhaltijan tililtä veloitetaan maksutapahtumien kokonaissumma ilman korkoa tietynä ennalta sovittuna päivänä, tavallisesti kerran kuussa. Muiden luottokorttien osalta kortinhaltija voi hyödyntää luottojärjestelyä maksaakseen osan veloittavasta summasta sovittua myöhempänä päivämääränä korkoineen tai muine maksuineen.
- (18) Kaikkiin pankki- ja luottokorttipohjaisiin maksutapahtumiin olisi sovellettava siirtohinnan enimmäistasoa.
- (19) Vaikutustentarvinnasta käy ilmi, että pankkikorttitapahtumien siirtohintojen kieltäminen olisi hyödyllistä korttien hyväksymiselle, korttien käyttämiselle ja sisämarkkinoiden kehittämiseksi ja että se toisi kauppiaille ja kuluttajille enemmän hyötyjä kuin korkeammalle asetettu enimmäistaso. Sillä myös vältettäisiin haitalliset vaikutukset, joita aiheutuu korkeammasta enimmäistasosta niissä kansallisissa järjestelyissä, joissa maksutapahtumien siirtohinnat ovat pieniä tai niitä ei ole, kun rajat ylittävä laajentuminen tai uudet markkinoille tulijat nostaisivat siirtohintojen tasoja enimmäistasolle. Pankkikorttitapahtumien siirtohintojen kieltämisellä puututaan myös uhkaan siirtohinnan siirtymisestä uusiin innovatiivisiin maksupalveluihin, esimerkiksi mobiili- ja verkkojärjestelmiin.
- (20) Tässä asetuksessa säädettyjen enimmäistasojen olisi perustuttava taloustieteellisessä kirjallisuudessa kehitettyyn MIT-testiin (Merchant Indifference Test), jonka perusteella määritetään siirtohintataso, jonka kauppias olisi halukas maksamaan verrattuaan kustannuksia, joita aiheutuu siitä, että asiakkaat käyttävät maksukorttia, kustannuksiin, joita aiheutuu muulla maksuvälineellä kuin kortilla suoritetuista maksuista (käteismaksuista), kun otetaan huomioon korttitapahtumia vastaanottavien pankkien kauppiailta veloittama palvelumaksu ja siirtohintaa. Tämä edistää tehokkaiden maksuvälineiden käyttöä lisäämällä sellaisten korttien käyttöä, jotka tuottavat suurempia maksutapahtumiin liittyviä etuja, ja estää samalla kohtuuttomien maksujen veloittamista kauppiailta, jotka johtaisivat piiloveloituksiin kuluttajilta. Kauppiailta veloittavat maksut saattaisivat muuten nousta kohtuuttomiksi myös yhteisten siirtohintajärjestelyjen vuoksi, koska kauppiat eivät halua kieltäytyä hyväksymästä kalliita maksuvälineitä peläten liiketoiminnan menettämistä. Kokemus on osoittanut, että kyseiset tasot ovat oikeasuhteisia, sillä ne eivät kyseenalaista kansainvälisten korttijärjestelyjen ja maksupalveluntarjoajien toimintaa. Ne tuottavat myös etuja kauppiaille ja kuluttajille sekä tarjoavat oikeusvarmuuden.

- (21) Vaikutustendarviointi kuitenkin osoittaa, että tietyissä jäsenvaltioissa siirtohinnot ovat kehittyneet tavalla, jonka myötä kuluttajat ovat voineet korttien hyväksymisen ja korttien käytön osalta hyötyä tehokkaista pankkikortti-markkinoista alemmin siirtohinnoin kuin kauppiaiden hyväksyttävänä pitämä taso (merchant indifference level). Jäsenvaltioiden olisi näin ollen voitava päättää asettaa alemmat siirtohinnot kotimaisille pankkikorttitapahtumille.
- (22) Sen varmistamiseksi, että pankkikorteista veloitettavat maksut asetetaan taloudellisesti tehokkaalle tasolle kansallisten pankkikorttimarkkinoiden rakenne huomioon ottaen, olisi lisäksi säilytettävä mahdollisuus ilmoittaa enimmäissiirtohinnoin kiinteämääräisinä. Kiinteämääräinen hinta voi myös kannustaa arvoltaan pienten maksujen (mikromaksut) suorittamiseen korttipohjaisesti. Edellä mainittua kiinteämääräistä siirtohintaa olisi myös voitava soveltaa yhdistettynä prosentuaaliseen hinnoitteluun edellyttäen, että näiden siirtohintojen yhteenlaskettu määrä on enintään tietty prosenttiosuus vuotuisesta tapahtuma-arvosta kansallisella tasolla kussakin maksukorttijärjestelyssä. Lisäksi olisi voitava määrittellä alempi tapahtumakohtainen prosentuaalinen enimmäissiirtohintaa sekä määrätä kiinteämääräinen enimmäishinta ylärajaksi tapahtumakohtaisen prosentuaalisen hinnoittelun soveltamisesta johtuvalle hinnalle.
- (23) Kun lisäksi otetaan huomioon, että tällä asetuksella pyritään ensimmäistä kertaa yhdenmukaistamaan siirtohinnot tilanteessa, jossa olemassa olevat pankkikorttijärjestelyt ja siirtohinnot poikkeavat huomattavasti toisistaan, on tarpeen säätää joustavuudesta kansallisilla maksukorttimarkkinoilla. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi voitava kohtuullisen pituisen siirtymäkauden ajan soveltaa kaikkiin kotimaisiin pankkikorttitapahtumiin kunkin maksukorttijärjestelyn osalta painotettua keskimääräistä siirtohintaa, joka on enintään 0,2 prosenttia vuotuisesta keskimääräisestä kauppa-arvosta, kun otetaan huomioon kaikki kotimaiset pankkikorttitapahtumat kussakin maksukorttijärjestelyssä. Yhden maksukorttijärjestelyn vuotuisen keskimääräisen tapahtuma-arvon perusteella lasketun siirtohintojen enimmäismäärän osalta riittää, että maksupalveluntarjoaja osallistuu maksukorttijärjestelyyn (tai muunlaisiin maksupalveluntarjoajien välisiin sopimuksiin), joissa kaikkiin kotimaisiin pankkikorttitapahtumiin sovelletaan painotettua keskimääräistä siirtohintaa, joka on enintään kyseiset 0,2 prosenttia. Tässäkin tapauksessa voidaan soveltaa kiinteämääräistä siirtohintaa, prosenttimääräistä siirtohintaa tai näiden kahden yhdistelmää edellyttäen, että painotetun keskiarvon enimmäismäärää noudatetaan.
- (24) Jotta voitaisiin määrittellä asianmukaiset enimmäissiirtohinnot kotimaisia pankkikorttitapahtumia varten, on aiheellista sallia niiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, joilla on valtuudet varmistaa, että tätä asetusta noudatetaan, kerätä tietoja kaikkien maksukorttijärjestelyn puitteissa toteutuneiden pankkikorttitapahtumien tai yhden tai useamman maksupalveluntarjoajan palvelujen piiriin kuuluvien pankkikorttitapahtumien määrästä ja yhteisarvosta. Näin ollen maksukorttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat olisi veloitettava antamaan tarpeelliset tiedot toimivaltaisille kansallisille viranomaisille näiden viranomaisten määrittelemällä tavalla ja näiden asettamassa määräajassa. Raportointivelvollisuudet olisi ulotettava maksupalveluntarjoajiin – kuten liikkeeseenlaskijat tai maksutapahtumien vastaanottajat – eikä pelkästään maksukorttijärjestelyihin, jotta varmistetaan, että kaikki asiaankuuluvat tiedot asetetaan toimivaltaisten viranomaisten saataville; toimivaltaisten viranomaisten olisi joka tapauksessa voitava vaatia, että tällaisia tietoja kerätään maksukorttijärjestelyn kautta. Lisäksi on tärkeää, että jäsenvaltiot varmistavat, että sovellettavia enimmäissiirtohintoja koskevien asiaankuuluvien tietojen luovuttaminen on riittävää. Koska maksukorttijärjestelyt eivät yleisesti ottaen ole valvonnan alaisia maksupalveluntarjoajia, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että näiden yksikköjen toimittamat tiedot vahvistaa riippumaton tilintarkastaja.
- (25) Kansallisella tasolla jotkin maksuvälineet antavat maksajalle mahdollisuuden käynnistää sellaisia korttipohjaisia maksutapahtumia, jotka eivät ole maksukorttijärjestelyssä eriteltävissä pankki- tai luottokorttitapahtumiksi. Kortin haltijan valinnat eivät ole maksukorttijärjestelyn tai maksutapahtumien vastaanottajan tiedossa; tämän seurauksena maksukorttijärjestelyissä ei ole mahdollista soveltaa tämän asetuksen mukaisia erillisiä siirtohintojen enimmäistasoja pankki- ja luottokorttitapahtumiin, jotka ovat erotettavissa toisistaan maksutapahtumien veloituksen ajoituksen perusteella. Kun otetaan huomioon tarve säilyttää nykyisten liiketoimintamallien toimivuus ja välttää perusteettomia tai kohtuuttomia lakisäätteisten vaatimusten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja kun otetaan samalla huomioon, että on tärkeää varmistaa yhtäläiset kilpailumahdollisuudet eri maksukorttityyppien välillä, on aiheellista soveltaa ”yleiskorteilla” suoritettuihin kotimaisiin maksutapahtumiin samaa tämän asetuksen sääntöä kuin pankkikorttitapahtumiin. Kyseisille maksuvälineille olisi kuitenkin myönnettävä pidempi sopeuttamisaika. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi voitava poikkeuksellisesti yhden vuoden siirtymäkauden ajan määrittellä enimmäisosuus kotimaisilla ”yleiskorteilla” suoritettuja maksutapahtumia, jotka katsotaan yhdenveroisiksi luottokorttitapahtumien kanssa. Esimerkiksi luottokortteihin sovellettua siirtohintojen enimmäistasoa voitaisiin soveltaa määriteltyyn osuuteen kauppiaiden tai maksutapahtumien vastaanottajien liiketapahtumien kokonaisarvosta. Säännösten matemaattinen lopputulos vastaisi siten sitä, että yleiskorteilla suoritettuihin kotimaisiin maksutapahtumiin sovelletaan yhtä ainoaa enimmäissiirtohintaa.

- (26) Tämän asetuksen olisi katettava kaikki maksutapahtumat, joissa maksajan maksupalveluntarjoaja ja maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ovat sijoittautuneet unioniin.
- (27) Euroopan digitaalistrategiassa vahvistetun teknologianeutraaliuden periaatteen mukaisesti tätä asetusta olisi sovellettava korttipohjaisiin maksutapahtumiin riippumatta ympäristöstä, jossa tapahtuma toteutetaan, mukaan lukien vähittäiskaupassa käytettävät maksuvälineet ja -palvelut, jotka voivat olla off line-, on line- tai mobiilivälineitä ja -palveluja.
- (28) Korttipohjaiset maksutapahtumat toteutetaan yleensä kahden pääasiallisen liiketoimintamallin perusteella eli niin kutsutun ”kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen” (kortinhaltija – korttitapahtumat vastaanottava ja kortin liikkeeseen laskeva osapuoli – kauppias) tai ”neljän osapuolen maksukorttijärjestelyjen” (kortinhaltija – kortin liikkeeseen laskeva pankki – korttitapahtumat vastaanottava pankki – kauppias) perusteella. Monet neljän osapuolen maksukorttijärjestelyt käyttävät eksplisiittistä siirtohintaa, joka on useimmiten monenvälinen. Implisiittisten siirtohintojen olemassaolon tunnustamiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten luomisen edistämiseksi kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyt, jotka käyttävät maksupalveluntarjoajia liikkeeseenlaskijoina tai maksutapahtumien vastaanottajina, olisi katsottava neljän osapuolen maksukorttijärjestelyiksi, ja niiden olisi noudatettava samoja sääntöjä, kun taas liiketoimintasääntöihin liittyviä avoimuutta lisääviä toimenpiteitä ja muita toimenpiteitä olisi sovellettava kaikkiin palveluntarjoajiin. Kun otetaan huomioon tällaisten kolmen osapuolen järjestelyjen olemassa olevat erityispiirteet, on kuitenkin aiheellista sallia siirtymäaika, jona jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta siirtohintojen enimmäismäärää koskevia sääntöjä, jos näiden järjestelyjen markkinaosuus on hyvin vähäinen kyseisessä jäsenvaltiossa.
- (29) Korttien liikkeeseenlaskupalvelu perustuu maksuvälineen liikkeeseenlaskijan ja maksajan väliseen sopimussuhteeseen riippumatta siitä, säilyttääkö liikkeeseenlaskija varoja maksajan puolesta. Liikkeeseenlaskija asettaa maksukortteja maksajan saataville, antaa luvan suorittaa maksutapahtumia päätteillä tai vastaavilla laitteilla ja voi taata, että maksu suoritetaan maksutapahtumien vastaanottajalle sellaisten maksutapahtumien osalta, jotka ovat asianomaisen järjestelyn sääntöjen mukaisia. Näin ollen pelkkää maksukorttien jakelua tai teknisten palvelujen tarjoamista, kuten pelkkää tietojen käsittelyä ja tallentamista, ei olisi katsottava liikkeeseenlaskuksi.
- (30) Maksutapahtumien vastaanottaminen on käsittelyketju, joka alkaa korttipohjaisen maksutapahtuman käynnistyksestä ja päättyy varojen siirtämiseen maksunsaajan maksutilille. Maasta ja käytössä olevasta liiketoimintamallista riippuen maksutapahtumien vastaanottaminen on järjestetty eri tavoin eri jäsenvaltioissa. Näin ollen maksupalveluntarjoaja, joka maksaa siirtohinnan, ei aina tee suoraan sopimusta maksunsaajan kanssa. Tämän asetuksen mukaisen maksutapahtumien vastaanottajan määritelmän olisi kuitenkin katettava välittäjät, jotka tarjoavat osan maksutapahtumien vastaanottopalvelusta ilman suoraa sopimussuhdetta maksunsaajaan. Maksutapahtumien vastaanottopalvelu tarjotaan riippumatta siitä, säilyttääkö maksutapahtumien vastaanottaja varoja maksunsaajan puolesta. Teknisiä palveluja, kuten pelkkää tietojen käsittelyä ja tallentamista, ei olisi katsottava maksutapahtumien vastaanottamiseksi.
- (31) On tärkeää varmistaa, ettei maksupalveluntarjoajien maksamia tai vastaanottamia siirtohintoja koskevia säännöksiä kierretä liikkeeseenlaskijoille suoritettujen vaihtoehtoisten maksujen avulla. Tämän välttämiseksi ”nettokorvaus”, jonka maksukorttijärjestely, maksutapahtumien vastaanottaja tai muu välittäjä maksaa tai joka niille maksetaan liikkeeseenlaskijan suorittamista tai vastaanottamista maksuista, mukaan lukien mahdolliset varmennustapahtumat, olisi katsottava siirtohinnaksi. Tarkistettaessa, kierretäänkö säännöksiä, siirtohinnan laskennassa olisi otettava huomioon niiden maksujen tai kannustinten kokonaismäärä, jotka liikkeeseenlaskija vastaanottaa maksukorttijärjestelyltä sääntelyn alaisista maksutapahtumista ja joista vähennetään liikkeeseenlaskijan järjestelylle suorittamat maksut. Huomioon otettavat maksut ja kannustimet voisivat olla suoria (eli perustua lukumäärään tai olla tapahtumakohtaisia) tai välillisiä (mukaan lukien markkinakannustimet, hyvitykset ja tiettyjen tapahtumamäärien saavuttamisesta myönnettävät alennukset). Arvioitaessa, kierretäänkö tämän asetuksen säännöksiä, olisi otettava erityisesti huomioon voitot, jotka liikkeeseenlaskijat saavat liikkeeseenlaskijoiden ja maksukorttijärjestelyjen yhteisistä erityisohjelmista sekä tulot käsittely- ja toimilupamaksuista sekä muista korttijärjestöjen tuloihin kuuluvista maksuista. Myös maksukorttien liikkeeseenlasku kolmansissa maissa olisi tarvittaessa ja muiden objektiivisten seikkojen tätä tukeksi voitava ottaa huomioon arvioitaessa, onko tätä asetusta mahdollisesti kierretty.
- (32) Kuluttajat eivät aina ole tietoisia palvelumaksuista, joita kauppiat suorittavat kuluttajien käyttämästä maksuvälineestä. Samalla monet liikkeeseenlaskijoiden soveltamat kannustimet (kuten matkakuponit, hyvitykset, alennukset, maksupalautukset, maksuttomat vakuutukset jne.) saattavat ohjata kuluttajia käyttämään maksuvälineitä, mikä tuottaa liikkeeseenlaskijoille korkeita palvelumaksuja. Tämän estämiseksi toimenpiteitä, joilla asetetaan rajoituksia siirtohinnoille, olisi sovellettava vain sellaisiin maksukortteihin, joista on tullut massatuotteita ja joita kauppiaiden on yleensä vaikea kieltäytyä vastaanottamasta niiden laajamittaisen liikkeeseenlaskun ja käytön vuoksi (näitä ovat mm. kuluttajien pankki- ja luottokortit). Jotta tehostettaisiin markkinoiden toimintaa alan sääntelemättömissä osissa ja rajoitettaisiin liiketoiminnan siirtymistä alan säännellyistä osista sääntelemättömiin osiin, on tarpeen ottaa käyttöön joitakin toimenpiteitä, mukaan lukien maksujärjestelyn ja infrastruktuurin erottaminen toisistaan, maksunsaajan maksajaan kohdistamat ohjaustoimet ja maksunsaajan mahdollisuus valita, mitkä maksuvälineet se hyväksyy.

- (33) Järjestelyn ja infrastruktuurin erottamisen toisistaan olisi mahdollistettava se, että kaikki korttitapahtumien käsittelijät voivat kilpailla järjestelyjen asiakkaista. Koska käsittelykustannukset muodostavat merkittävän osan korttien hyväksymisestä aiheutuvista kokonaiskustannuksista, on tärkeää, että tämä arvoketjun osa avataan tehokkaalle kilpailulle. Järjestelyn ja infrastruktuurin erottamisen perusteella korttijärjestelyjen ja käsittelyyksiköiden olisi oltava riippumattomia kirjanpidon, organisaation ja päätöksentekomenettelyn osalta. Ne eivät saisi harjoittaa syrjintää esimerkiksi tarjoamalla toisilleen suosituimmuuskohtelua tai sisäpiiritietoja, jotka eivät ole niiden kyseisellä markkinasegmentillä toimivien kilpailijoiden saatavilla, asettamalla markkinasegmentillään toimiville kilpailijoilleen kohtuuttomia tiedonantovaatimuksia, myöntämällä toistensa toiminnoille ristikkäistukia tai käyttämällä yhteisiä hallintojärjestelyjä. Tällaiset syrjivät käytännöt edistävät markkinoiden pirstaleisuutta, vaikuttavat kielteisesti uusien tulokkaiden markkinoillepääsyyn ja estävät unionin laajuisia toimijoita tulemasta markkinoille, mikä estää korttimaksujen sekä korttipohjaisten verkko- ja mobiilimaksujen sisämarkkinoiden toteuttamista ja aiheuttaa siten haittaa kauppiaille, yrityksille ja kuluttajille.
- (34) Maksukorttijärjestelyjen soveltamat säännöt ja maksupalveluntarjoajien noudattamat käytännöt saavat usein aikaan sen, että kauppiat ja kuluttajat ovat tietämättömiä palvelumaksujen välisistä eroista, mikä heikentää markkinoiden avoimuutta. Tämä tapahtuu esimerkiksi palvelumaksuja yhdistelemällä tai siten, että kauppiaita kielletään valitsemasta edullisempaa korttituotemerkkiä, kun on kyse yhdistelmäkorkeista, tai ohjaamasta kuluttajia tällaisten edullisempien korttien käyttöön. Vaikka kauppiat olisivatkin tietoisia kustannuseroista, usein korttijärjestelyjen säännöt estävät niitä pyrkimästä alentamaan palvelumaksuja.
- (35) Kustannuksissa, joita maksuvälineistä aiheutuu maksunsaajalle, on eroja, sillä tietyt välineet ovat muita kalliimpia. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa lainsäädännössä säädetään tietyn maksuvälineen käytöstä tietyissä maksuissa tai joissa maksuvälineen hyväksymisestä ei voida kieltäytyä, koska kyse on laillisesta maksuvälineestä, maksunsaajan olisi voitava vapaasti ohjata maksajia tietyn maksuvälineen käyttöön. Korttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat asettavat maksunsaajille monenlaisia rajoituksia tässä yhteydessä; ne rajoittavat esimerkiksi maksunsaajan mahdollisuutta kieltäytyä tietyjen maksuvälineiden hyväksymisestä, kun kyse on pienistä summista, tai ne asettavat rajoituksia sille, mitä tietoja maksajalle annetaan palvelumaksuista, jotka maksunsaajalta on veloitettu tietyistä maksuvälineistä, tai rajoittavat sellaisten kassapäätteiden määrää maksunsaajan liikkeessä, joissa hyväksytään tietyjä maksuvälineitä. Kyseiset rajoitukset olisi kumottava.
- (36) Tilanteissa, joissa maksunsaaja ohjaa maksajaa tietyn maksuvälineen käyttöön, maksunsaaja ei saisi veloittaa maksajalta palvelumaksuja sellaisten maksuvälineiden käytöstä, joista veloitettavia siirtohintoja säännellään tämän asetuksen mukaisesti, koska lisämaksujen veloittaminen tuottaa tällaisissa tapauksissa vain vähäistä hyötyä mutta aiheuttaa ongelmia markkinoilla.
- (37) Kaikkien korttityyppien hyväksymistä koskeva sääntö on liikkeeseenlaskijoiden ja maksukorttijärjestelyjen maksunsaajille asettama kaksinkertainen velvoite, jonka mukaan maksunsaajien on hyväksyttävä kaikki saman tuotemerkin kortit riippumatta korttien välisistä kustannuseroista (kaikkien tuotteiden hyväksymistä koskeva osuus) ja riippumatta siitä, mikä yksittäinen pankki on laskenut liikkeeseen kyseisen kortin (kaikkien liikkeeseenlaskijoiden hyväksymistä koskeva osuus). On kuluttajien edun mukaista, että maksunsaaja ei voi kohdella korttien liikkeeseenlaskijoita tai kortinhaltijoita syrjivästi saman korttityypin osalta ja että maksukorttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat voivat asettaa tällaisen velvoitteen maksunsaajille. Kaikkien liikkeeseenlaskijoiden hyväksymistä koskeva osuus kaikkien korttityyppien hyväksymistä koskevasta säännöstä on perusteltu sääntö maksukorttijärjestelyssä, koska se estää maksunsaajia syrjimästä kortteja liikkeeseen laskevia yksittäisiä pankkeja. Kaikkien tuotteiden hyväksymistä koskevassa osuudessa on olennaisilta osin kyse kytkeykautasta, jonka vaikutuksesta edullisten korttien hyväksyminen kytketään kalliimpien korttien hyväksymiseen. Kaikkien tuotteiden hyväksymistä koskevan osuuden poistaminen kaikkien korttityyppien hyväksymistä koskevasta säännöstä antaisi kauppiaille mahdollisuuden rajata tarjoamansa maksukorttivalikoima vain edullis(emp)iin maksukortteihin, mikä hyödyttäisi kuluttajia kauppiaille aiheutuvien kustannusten alenemisen myötä. Pankkikortteja hyväksyviä kauppiaita ei pakotettaisi hyväksymään myös luottokortteja, eikä luottokortteja hyväksyviä kauppiaita hyväksymään yrityskortteja. Jotta kuluttajia suojeltaisiin ja jotta kuluttajille taattaisiin tilaisuus käyttää maksukortteja mahdollisimman useissa tilanteissa, kauppiat olisi kuitenkin veloitettava hyväksymään kortit, joihin sovelletaan samaa säännelyä siirtohintaa vain, jos ne on laskettu liikkeeseen samalla tuotemerkillä ja samaan tyyppiin kuuluvina (raha-, pankki- tai luottokortti). Tällainen rajoitus lisäisi myös kilpailua sellaisten korttien osalta, joista veloitettavia siirtohintoja ei säännellä tämän asetuksen nojalla, sillä kauppiat saisivat vahvemman neuvotteluaseman suhteessa ehtoihin, joilla ne hyväksyvät kyseiset kortit. Näiden rajoitusten olisi oltava vähäisiä ja ne tulisi hyväksyä ainoastaan, jos ne lisäävät kuluttajansuojaa antamalla kuluttajille riittävän varmuuden siitä, että heidän maksukorttinsa ovat kauppiaiden hyväksymiä.

- (38) Maksupalveluntarjoajien olisi varmistettava, että kuluttajakorttien ja yrityskorttien välillä tehdään selkeä ero niin teknisin kuin kaupallisin perustein. Sen vuoksi on tärkeää määritellä yrityskortti maksuvälineeksi, jota käytetään ainoastaan suoraan yrityksen taikka julkisyhteisön tai julkisoikeudellisen laitoksen tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivan luonnollisen henkilön tililtä veloitettaviin liiketoiminnan kuluihin.
- (39) Maksunsaajien ja maksajien olisi voitava tunnistaa eri korttityypit. Tämän vuoksi eri korttimerkkien ja korttityyppien olisi oltava tunnistettavissa sähköisesti ja hiljattain liikkeeseen laskettujen korttipohjaisten maksuvälineiden osalta ulkonäön perusteella laitteessa. Lisäksi maksajalle olisi annettava tietoa maksajan maksuvälineen (-välineiden) hyväksymisestä tietyssä myyntipisteessä. On välttämätöntä, että maksunsaaja ilmoittaa maksajalle jonkin korttimerkin käytön rajoituksista samaan aikaan ja samoin ehdoin kuin jonkin korttimerkin hyväksymisestä.
- (40) Tuotemerkkien välisen kilpailun tehokkuuden vuoksi on tärkeää, että käyttäjät tekevät maksusovelluksen valinnan eikä siitä määrätä tuotantoketjun alkupään markkinoilla kuten maksukorttijärjestelyillä tai maksupalveluntarjoajien tai maksujen käsittelijöiden toimesta. Tällainen järjestely ei saisi estää maksajia ja maksunsaajia ottamasta käyttöön, mikäli se on teknisesti mahdollista, automaattista sovelluksen valintaa sillä edellytyksellä, että valintaa voidaan muuttaa jokaisen tapahtuman yhteydessä.
- (41) Sen varmistamiseksi, että muutoksenhaku on mahdollista, jos tätä asetusta on sovellettu virheellisesti tai jos maksupalvelunkäyttäjien ja -tarjoajien välillä ilmenee riitoja, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja muutoksenhakumenettelyt tai toteutettava vastaavia toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden olisi annettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja varmistettava, että nämä seuraamukset ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja että niitä sovelletaan.
- (42) Komission olisi annettava selvitys, jossa tutkitaan asetuksen eri vaikutuksia markkinoiden toimintaan. Komissiolla on oltava mahdollisuus kerätä kyseisen selvityksen laatimiseksi tarvittavat tiedot, ja toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä komission kanssa tiivistä yhteistyötä tietojen keräämiseksi.
- (43) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli vahvistaa korttipohjaisia maksutapahtumia sekä korttimaksuihin pohjautuvia verkko- ja mobiilitapahtumia koskevia yhdenmukaisia vaatimuksia, vaan ne voidaan niiden laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (44) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tai puolueettomaan tuomioistuimeen, elinkeinovapautta ja kuluttajansuojaa, ja sitä on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan unionissa toteutettuja korttipohjaisia maksutapahtumia koskevat tekniset ja liiketoimintaa koskevat vaatimukset, joita sovelletaan, jos sekä maksajan maksupalveluntarjoaja että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ovat sijoittautuneet unioniin.
2. Tätä asetusta ei sovelleta palveluihin, jotka perustuvat erityisiin maksuvälineisiin, joita voidaan käyttää ainoastaan rajoitetusti siten, että jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
  - a) välineet, joiden haltija voi ostaa tavaroita tai palveluja vain liikkeeseenlaskijan tiloissa tai palveluntarjoajien rajatussa verkossa suoraan ammattimaisen liikkeeseenlaskijan kanssa tehdyn kaupallisen sopimuksen mukaisesti;
  - b) välineet, joita voidaan käyttää ainoastaan erittäin rajatun tavara- tai palveluvalikoiman hankkimiseen;
  - c) jonkin yrityksen tai julkisyhteisön ja julkisoikeudellisen laitoksen pyynnöstä tarjotut välineet, jotka ovat voimassa vain yhdessä jäsenvaltiossa ja joita kansallinen tai alueellinen viranomainen sääntelee erityisistä sosiaalisista tai verotuksellisista syistä, tiettyjen tavaroiden tai palvelujen hankkimiseen toimittajilta, jotka ovat tehneet kaupallisen sopimuksen liikkeeseenlaskijan kanssa.

3. Tämän asetuksen II luku ei koske seuraavia:
  - a) yrityskorteilla toteutettavat maksutapahtumat;
  - b) pankkiautomaateista tai maksupalveluntarjoajan kassalla tehtävät käteisnostot; ja
  - c) kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen liikkeeseen laskemilla maksukorteilla toteutetut maksutapahtumat.
4. Jäljempänä olevaa 7 artiklaa ei sovelleta kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyihin.
5. Kun kolmen osapuolen maksukorttijärjestely antaa muille maksupalveluntarjoajille toimiluvan korttipohjaisten maksuvälineiden liikkeeseenlaskuun tai korttipohjaisten maksutapahtumien vastaanottoon taikka sekä liikkeeseenlaskuun että vastaanottoon tai laskee liikkeeseen korttipohjaisia maksuvälineitä rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa (co-branding partner) tai agentin kautta, se katsotaan neljän osapuolen maksukorttijärjestelyksi. Kotimaisten maksutapahtumien osalta kolmen osapuolen maksukorttijärjestely voidaan kuitenkin 9 päivään joulukuuta 2018 saakka vapauttaa II luvussa säädetyistä velvoitteista edellyttäen, että korttipohjaiset maksutapahtumat, jotka toteutetaan jäsenvaltiossa tällaisessa kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyssä, eivät arvoltaan ylitä vuositasolla kolmen prosentin osuutta kaikista kyseisessä jäsenvaltiossa toteutuneista korttipohjaisista maksutapahtumista.

2 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan

- 1) 'maksutapahtumien vastaanottajalla' maksupalveluntarjoajaa, joka tekee maksunsaajan kanssa korttipohjaisten maksutapahtumien hyväksymistä ja käsittelyä koskevan sopimuksen, joka johtaa varojen siirtoon maksunsaajalle;
- 2) 'liikkeeseenlaskijalla' maksupalveluntarjoajaa, joka sopii tarjoavansa maksajalle maksuvälineen maksajan korttipohjaisten maksutapahtumien käynnistämistä ja käsittelyä varten;
- 3) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, jonka tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat maksupalvelusopimukset eivät liity kyseisen henkilön elinkeinon, liiketoiminnan tai ammatin harjoittamiseen;
- 4) 'pankkikorttitapahtumalla' korttipohjaista, mukaan lukien rahakortilla (prepaid-kortti) tehtyä, maksutapahtumaa, joka ei ole luottokorttitapahtuma;
- 5) 'luottokorttitapahtumalla' korttipohjaista maksutapahtumaa, jossa maksutapahtuman määrä veloitetaan maksajalta kokonaan tai osittain ennalta sovittuna kalenterikuukauden päivänä ennalta sovitun luottojärjestelyn mukaisesti korolla tai ilman korkoa;
- 6) 'yrityskortilla' mitä tahansa yrityksille tai julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille tai itsenäisille ammatinharjoittajille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, myönnettyjä korttipohjaisia maksuvälineitä, joiden käyttö on rajattu työtehtäviin liittyviin kuluihin silloin, kun kortteilla suoritettavat maksut peritään suoraan yrityksen taikka julkisyhteisön tai julkisoikeudellisen laitoksen tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivan luonnollisen henkilön tililtä;
- 7) 'korttipohjaisella maksutapahtumalla' maksukorttijärjestelyn infrastruktuuriin ja liiketoimintasäntöihin perustuvaa palvelua maksutapahtuman suorittamiseksi millä tahansa kortti- tai televiestintälaitteella, digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella taikka ohjelmistolla, jos tuloksena on pankkikortti- tai luottokorttitapahtuma. Korttipohjaiset maksutapahtumat eivät kata muunlaisiin maksupalveluihin perustuvia tapahtumia;
- 8) 'rajat ylittävällä maksutapahtumalla' korttipohjaista maksutapahtumaa, jossa liikkeeseenlaskija ja maksutapahtuman vastaanottaja ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin tai jossa korttipohjaisen maksuvälineen on laskenut liikkeeseen liikkeeseenlaskija, joka sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin myyntipiste;
- 9) 'kotimaisella maksutapahtumalla' mitä tahansa korttipohjaista maksutapahtumaa, joka ei ole rajat ylittävä maksutapahtuma;
- 10) 'siirtohinnalla' maksua, joka maksetaan suoraan tai välillisesti (eli kolmannen osapuolen välityksellä), jokaisesta liikkeeseenlaskijan ja maksutapahtuman vastaanottajan välisestä maksutapahtumasta. Nettokorvauksen tai muun sovitun korvauksen katsotaan olevan osa siirtohintaa;
- 11) 'nettokorvauksella' tarkoitetaan maksujen, alennusten tai kannustinten kokonaisnettomäärää, jonka liikkeeseenlaskija vastaanottaa maksukorttijärjestelyltä, maksutapahtuman vastaanottajalta tai muulta välittäjältä korttipohjaisista maksutapahtumista tai niihin liittyvästä toiminnasta;

- 12) 'kauppiaalta veloittavalla palvelumaksulla' maksua, jonka maksunsaaja suorittaa maksutapahtumien vastaanottajalle korttipohjaisista maksutapahtumista;
- 13) 'maksunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka on tarkoitus vastaanottaa maksutapahtuman kohteena olevat varat;
- 14) 'maksajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutoimeksiannon;
- 15) 'maksukortilla' maksuvälinetyyppejä, jonka avulla maksaja voi käynnistää pankki- tai luottokorttitapahtuman;
- 16) 'maksukorttijärjestelyllä' korttipohjaisten maksutapahtumien toteuttamista koskevien sääntöjen, käytäntöjen, standardien ja/tai täytäntöönpano-ohjeiden yhtenäistä kokonaisuutta, joka on erillinen sen toimintaa tukevasta infrastruktuuri- tai maksujärjestelmästä ja johon kuuluu erityinen järjestelyn toiminnasta vastaava päätöksentekoeelin, organisaatio tai yksikkö;
- 17) 'neljän osapuolen maksukorttijärjestelyllä' maksukorttijärjestelyä, jossa korttipohjaiset maksutapahtumat suoritetaan maksajan maksutililtä maksunsaajan maksutilille järjestelyn, (maksajaa edustavan) liikkeeseenlaskijan ja (maksunsaajaa edustavan) maksutapahtumien vastaanottajan välityksellä;
- 18) 'kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyllä' maksukorttijärjestelyä, jossa järjestely hoitaa itse korttitapahtumien vastaanoton ja korttien liikkeeseenlaskun, koska korttipohjaiset maksutapahtumat suoritetaan järjestelyn sisällä maksajan maksutililtä maksunsaajan maksutilille. Kun kolmen osapuolen maksukorttijärjestely antaa muille maksupalveluntarjoajille toimiluvan korttipohjaisten maksuvälineiden liikkeeseenlaskuun tai vastaanottoon taikka sekä liikkeeseenlaskuun että vastaanottoon tai laskee liikkeeseen korttipohjaisia maksuvälineitä rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa (co-branding partner) tai agentin kautta, se katsotaan neljän osapuolen maksukorttijärjestelyksi;
- 19) 'maksuvälineellä' henkilökohtaista laitetta ja/tai menettelytapoja, joista maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja ovat sopineet keskenään ja joita käytetään maksutoimeksiannon antamiseen;
- 20) 'korttipohjaisella maksuvälineellä' mitä tahansa maksuvälinettä, mukaan lukien kortit, matkapuhelimet, tietokoneet tai mitkä tahansa muut tekniset laitteet, jotka sisältävät asianmukaisen maksusovelluksen, jonka avulla maksaja voi käynnistää korttipohjaisen maksutapahtuman, joka ei ole asetuksen (EU) N:o 260/2012 2 artiklassa määritelty tilisiirto tai suoraveloitus;
- 21) 'maksusovelluksella' tietokoneohjelmistoa tai vastaavaa, joka on ladattu korttipohjaisten maksutapahtumien käynnistämisen mahdollistavalle laitteelle, jolla maksaja voi antaa maksutoimeksiantoja;
- 22) 'maksutilillä' yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa määritelty sähköistä rahaa koskeva erityistili mukaan lukien;
- 23) 'maksutoimeksiannolla' maksajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
- 24) 'maksupalveluntarjoajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, jolla on lupa tarjota direktiivin 2007/64/EY liitteessä lueteltuja maksupalveluja tai laskea liikkeeseen sähköistä rahaa direktiivin 2009/110/EY 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Maksupalveluntarjoaja voi olla korttien liikkeeseenlaskija tai maksutapahtumien vastaanottaja taikka molempia;
- 25) 'maksupalvelunkäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;
- 26) 'maksutapahtumalla' maksajan käynnistämää tai tämän lukuun käynnistettyä tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen siirrosta, maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- 27) 'käsittelyllä' maksutapahtuman käsittelypalvelun suorittamista niiden toimenpiteiden osalta, jotka ovat edellytyksenä maksutapahtumien vastaanottajan ja liikkeeseenlaskijan välisen maksutoimeksiannon käsittelylle;
- 28) 'käsittely-yksiköllä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa maksutapahtuman käsittelypalveluja;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

- 29) 'myyntipisteellä' niiden kauppiaan fyysisten tilojen osoitetta, joissa maksutapahtuma on käynnistetty. Kuitenkin silloin, kun
- a) kyse on etäsopimuksesta, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 7 kohdassa, myyntipiste on sen kiinteän toimipaikan osoite, jossa kauppias harjoittaa liiketoimintaansa – riippumatta siitä, missä verkkosivusto tai palvelin sijaitsee – ja jonka kautta maksutapahtuma käynnistetään;
  - b) kauppialla ei ole kiinteää toimipaikkaa, myyntipaikka on osoite, jonka osalta kauppialla on voimassa oleva toimilupa ja jonka kautta maksutapahtuma käynnistetään;
  - c) kauppialla ei ole kiinteää toimipaikkaa eikä voimassa olevaa toimilupaa, myyntipiste on kauppiaan myyntitoimintaan liittyvien verojen maksamisessa käytetty postiosoite, jonka kautta maksutapahtuma käynnistetään;
- 30) 'maksutuotemerkillä' mitä tahansa materiaalista tai digitaalista nimeä, nimitystä, merkkiä, tunnusta tai niiden yhdistelmää, jolla voidaan osoittaa, minkä maksukorttijärjestelyn puitteissa korttipohjaiset maksutapahtumat toteutetaan;
- 31) 'maksutuotemerkkien yhdistelmäkäytöllä' (co-badging) kahden tai useamman maksutuotemerkin tai samalle tuotemerkille kuuluvan kahden tai useamman maksusovelluksen sisällyttämistä samalle korttipohjaiselle maksuvälineelle;
- 32) 'tuotemerkkien rinnakkaiskäytöllä' (co-branding) vähintään yhden maksutuotemerkin ja vähintään yhden muun kuin maksutuotemerkin sisällyttämistä samalle korttipohjaiselle maksuvälineelle;
- 33) 'pankkikortilla' maksuvälinetyyppejä, jonka avulla maksaja voi käynnistää pankkikorttitapahtuman, rahakorttitapahtumia lukuun ottamatta;
- 34) 'luottokortilla' maksuvälinetyyppejä, jonka avulla maksaja voi käynnistää luottokorttitapahtuman;
- 35) 'rahakortilla' maksuvälinetyyppejä, jolle on tallennettu sähköistä rahaa, sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa.

II LUKU

SIIRTOHINNAT

3 artikla

Kuluttajien pankkikorttitapahtumista veloittavat siirtohinnot

1. Maksupalveluntarjoajat eivät saa tarjota eivätkä veloittaa pankkikorttitapahtumasta tapahtumakohtaista siirtohintaa, jonka osuus tapahtuman arvosta on yli 0,2 prosenttia.
2. Kotimaisten pankkikorttitapahtumien osalta jäsenvaltiot voivat joko:
  - a) määritellä tapahtumakohtaisen prosentuaalisen enimmäissiirtohinnan, joka on 1 kohdassa tarkoitettua siirtohintaa alempi, sekä määrätä kiinteämääräisen enimmäishinnan ylärajaksi prosentuaalisen hinnoittelun soveltamisesta johtuvalle hinnalle; tai
  - b) sallia maksupalveluntarjoajien soveltaa tapahtumakohtaista siirtohintaa, joka on enintään 0,05 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 8 päivänä kesäkuuta 2015; tätä kansallisena valuuttana ilmaistua arvoa tarkistetaan joka viides vuosi tai aina kun vaihtokursseissa tapahtuu merkittävää vaihtelua. Tähän tapahtumakohtaiseen siirtohintaan voidaan myös yhdistää enintään 0,2 prosentin suuruinen enimmäisosuus, mikä edellyttää aina, että maksukorttijärjestelyn siirtohintojen yhteenlaskettu määrä on enintään 0,2 prosenttia kotimaisten pankkikorttitapahtumien vuotuisesta kauppaa-arvosta kussakin maksukorttijärjestelyssä.
3. Jäsenvaltiot voivat kotimaisilla pankkikorteilla suoritettujen maksutapahtumien osalta sallia 9 päivään joulukuuta 2020 saakka sen, että maksupalveluntarjoajat soveltavat painotettua keskimääräistä siirtohintaa, joka on enintään 0,2 prosenttia kaikkien kotimaisten pankkikorttitapahtumien keskimääräisestä vuotuisesta kauppaa-arvosta kussakin maksukorttijärjestelyssä. Jäsenvaltiot voivat määritellä matalamman painotetun keskimääräisen enimmäissiirtohinnan, jota sovelletaan kaikkiin kotimaisiin pankkikorttitapahtumiin.
4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vuotuisen kauppaa-arvon laskentaan vuosittain 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta ulottuvalta ajalta ja sitä sovelletaan seuraavan vuoden 1 päivästä huhtikuuta alkaen. Ensimmäinen viiteajanjakso kyseisen arvon laskentaa varten alkaa 15 kalenterikuukautta ennen 2 ja 3 kohdan soveltamisen alkamispäivää ja päättyy kolme kalenterikuukautta ennen kyseistä päivämäärää.

5. Jäljempänä 13 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että maksukorttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat toimittavat niille kirjallisesta pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot sen tarkistamiseksi, että tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa on sovellettu asianmukaisesti. Tällaiset tiedot on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ennen 1 päivää maaliskuuta vuonna, joka seuraa 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua viiteajanjaksoa. Mahdolliset muut tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa, että tämän luvun säännöksiä on noudatettu, on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille niiden kirjallisesta pyynnöstä ja niiden asettamassa määräajassa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että riippumaton tilintarkastaja vahvistaa tällaiset tiedot.

4 artikla

Kuluttajien luottokorttitapahtumista veloittavat siirtohinnot

Maksupalveluntarjoajat eivät saa tarjota eivätkä veloittaa luottokorttitapahtumasta tapahtumakohtaista siirtohintaa, jonka osuus tapahtuman arvosta on yli 0,3 prosenttia. Kotimaisia luottokorttitapahtumia varten jäsenvaltiot voivat määrittellä matalamman tapahtumakohtaisen enimmäissiirtohinnan.

5 artikla

Säännösten kiertämisen kieltäminen

Kun sovelletaan 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja enimmäistasoja, kaikki liikkeeseenlaskijan maksukorttijärjestelystä, maksutapahtumien vastaanottajalta tai muulta välittäjältä maksutapahtuman tai siihen liittyvän toiminnan osalta vastaanottamat sovitut korvaukset, nettokorvaukset mukaan lukien, joiden tarkoitus tai vaikutus on siirtohintojen vastaava, on katsottava osaksi siirtohintaa.

III LUKU

LIIKETOIMINTASÄÄNNÖT

6 artikla

Toimilupien myöntäminen

1. Kaikki unionin sisäiset alueelliset rajoitukset tai vaikutuksiltaan vastaavat säännöt toimilupasopimuksissa tai maksukorttijärjestelyjen säännöissä, jotka koskevat maksukorttien liikkeeseenlaskua tai korttipohjaisten maksutapahtumien vastaanottoa, on kiellettävä.

2. Kaikki vaatimukset tai veloitteet, jotka koskevat maakohtaisen toimiluvan hankintaa tai luvan hankintaa rajat ylittävään toimintaan, tai vaikutuksiltaan vastaavat säännöt toimilupasopimuksissa tai maksukorttijärjestelyjen säännöissä, jotka koskevat maksukorttien liikkeeseenlaskua tai korttipohjaisten maksutapahtumien vastaanottoa, on kiellettävä.

7 artikla

Maksukorttijärjestelyn ja käsittely-yksikköjen erottaminen toisistaan

1. Maksukorttijärjestelyjen ja käsittely-yksiköiden on

- a) oltava riippumattomia kirjanpidon, organisaation ja päätöksentekomenettelyjen osalta;
- b) pidättäydyttävä esittämästä maksukorttijärjestelyä ja käsittelytoimintaa koskevia hintoja yhdistellysti ja myöntämästä tällaisille toimintoille ristikkäistukia;
- c) pidättäydyttävä harjoittamasta minkäänlaista syrjintää yhtäältä tytäryritystensä tai osakkeenomistajiensa välillä ja toisaalta maksukorttijärjestelyjen käyttäjien ja muiden sopimuskumppaneiden välillä ja erityisesti asettamasta millään tavalla jonkin palvelun tarjoamisen ehdoksi sen, että niiden sopimuskumppani hyväksyy jonkin muun niiden tarjoaman palvelun.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa järjestelyllä on sääntömääräinen kotipaikka, voi vaatia maksukorttijärjestelyä toimittamaan riippumattoman selvityksen sen vahvistamiseksi, että se noudattaa 1 kohtaa.

3. Maksukorttijärjestelyjen on mahdollistettava erillisiä korttipohjaisia maksutapahtumia koskevien hyväksymis- ja toteutusviestien erottaminen toisistaan ja se, että viestien käsittelystä vastaavat eri käsittely-yksiköt.

4. Alueellinen syrjintä maksukorttijärjestelyjen noudattamissa käsittelysäännöissä on kiellettävä.

5. Unionissa toimivien käsittely-yksikköjen on varmistettava, että niiden järjestelmä on teknisesti yhteentoimiva muiden unionissa toimivien käsittely-yksikköjen järjestelmien kanssa, käyttämällä kansainvälisten tai eurooppalaisten standardointielinten kehittämää standardeja. Maksukorttijärjestelyt eivät myöskään saa hyväksyä eivätkä soveltaa liiketoimintasääntöjä, jotka rajoittavat yhteentoimivuutta unionin käsittely-yksikköjen välillä.

6. Euroopan pankkiviranomainen voi laatia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ 41 artiklassa tarkoitettua neuvoa-antavaa lautakuntaa kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia vahvistaakseen vaatimukset, jotka maksujärjestelyjen ja käsittely-yksikköjen on täytettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisen varmistamiseksi.

Euroopan pankkiviranomainen toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 9 päivänä joulukuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Yhdistelmäkäyttö ja maksutuotemerkin tai maksusovelluksen valinta

1. Maksukorttijärjestelyn säännöt ja toimilupasopimukseen tai vaikutukseltaan vastaaviin toimenpiteisiin sisältyvät säännöt, jotka estävät liikkeeseenlaskijaa yhdistämästä kahta tai useampaa eri maksutuotemerkkiä tai maksusovellusta korttipohjaiseen maksuvälineeseen, on kiellettävä.

2. Tehdessään sopimusta maksupalveluntarjoajan kanssa kuluttaja voi haluta ottaa kaksi eri maksuvälinetuotemerkkiä tai useampia eri maksuvälinetuotemerkkejä maksukortti- tai televiestintälaitteelle taikka digitaaliselle tai tietotekniselle laitteelle edellyttäen, että maksupalveluntarjoaja tarjoaa tällaista palvelua. Maksupalveluntarjoajan on annettava kuluttajalle hyvissä ajoin ennen sopimuksen allekirjoittamista selkeät ja objektiiviset tiedot kaikista saatavana olevista maksutuotemerkeistä ja niiden ominaisuuksista, mukaan lukien niiden toimivuus, kustannukset ja turvallisuus.

3. Järjestelyjen sääntöjen ja toimilupasopimukseen sisältyvien sääntöjen, jotka mahdollistavat liikkeeseenlaskijoiden tai maksutapahtumien vastaanottajien erilaisen kohtelun ja jotka koskevat eri maksutuotemerkkien tai maksusovellusten yhdistelmäkäyttöä korttipohjaisella maksuvälineellä, on oltava objektiivisesti perusteltuja ja syrjimättömiä.

4. Maksukorttijärjestelyt eivät saa asettaa raportointivaatimuksia, maksujen suorittamista koskevia velvoitteita tai samankaltaisia vaikutukseltaan tai vaikutuksiltaan vastaavia velvoitteita kortteja liikkeeseen laskeville ja korttitapahtumia vastaanottaville maksupalveluntarjoajille sellaisten tapahtumien osalta, jotka on toteutettu niiden maksutuotemerkkiä käsittelevällä laitteella mutta joiden yhteydessä ei käytetä niiden järjestelyä.

5. Reitityseriaatteiden tai vastaavien toimenpiteiden, joiden tarkoituksena on ohjata tapahtumat tietyn kanavan tai prosessin kautta, ja muiden sellaisten teknisten ja turvastandardien ja -vaatimusten, jotka koskevat kahden tai useamman eri maksutuotemerkin ja maksusovelluksen käsittelyä korttipohjaisella maksuvälineellä, on oltava syrjimättömiä, ja niitä on sovellettava syrjimättömästi.

6. Maksukorttijärjestelyt, korttien liikkeeseenlaskijat, maksutapahtumien vastaanottajat, käsittely-yksiköt ja muut teknisten palvelujen tarjoajat eivät saa asettaa maksuvälineeseen tai myyntipisteessä käytettyyn laitteeseen automaattisia mekanismeja, ohjelmistoja tai laitteita, joilla rajoitetaan maksajan tai maksunsaajan mahdollisuutta valita yhdistelmämaksuvälinettä käyttäessään haluamansa maksutuotemerkki- tai maksusovellus tai molemmat.

Maksunsaajilla on säilyttävä mahdollisuus asentaa myyntipisteessä käytettyyn laitteeseen automaattisia mekanismeja, joilla toteutetaan tietyn maksutuotemerkin tai maksusovelluksen ensisijaisvalinta, mutta maksunsaajat eivät saa estää maksajaa kumoamasta prioriteettivalintaa laitteessaan maksunsaajan hyväksymien kortti- tai maksuvälinetyyppien osalta.

9 artikla

Yhdistelykielto

1. Jokaisen maksutapahtumien vastaanottajan on tarjottava maksunsaaja-asiakkaalleen ja veloittava maksunsaaja-asiakkaaltaan kauppiailta veloittavat palvelumaksut tapauskohtaisesti määritettyinä kunkin eri maksukorttityypin ja -tuotemerkin – joissa siirtohintojen tasot ovat erilaisia – osalta, elleivät maksunsaajat pyydä kirjallisesti maksutapahtumien vastaanottajaa veloittamaan niiltä yhdisteltyjä kauppiailta veloittavia palvelumaksuja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Maksutapahtumien vastaanottajien on sisällytettävä maksunsaajien kanssa tekemiinsä sopimukseen tapauskohtaisesti määritettyä tietoa kuhunkin maksukorttityyppiin ja -tuotemerkkiin sovellettavista kauppiailta veloitettavista palvelumaksuista, siirtohinnoista ja järjestelyyn liittyvistä maksuista, ellei maksunsaaja myöhemmin pyydä kirjallisesti jotain muuta.

10 artikla

Korttityyppien täysimääräistä hyväksymistä koskeva sääntö

1. Maksukorttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat eivät saa soveltaa mitään sääntöä, jonka mukaan maksunsaajat, jotka hyväksyvät yhden liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskeman korttipohjaisen maksuvälineen, veloitettaisiin hyväksymään muita saman maksukorttijärjestelyn puitteissa liikkeeseen laskettuja korttipohjaisia maksuvälineitä.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta kuluttajan korttipohjaisiin maksuvälineisiin, jotka kuuluvat samaan tuotemerkkiin ja samaan raha-, pankki- tai luottokorttityyppiin, joihin sovelletaan tämän asetuksen II luvun siirtohintoja.
3. Edellä oleva 1 kohta ei vaikuta maksukorttijärjestelyjen ja maksupalveluntarjoajien mahdollisuuteen määrätä, että kortteja ei voida kieltäytyä hyväksymästä liikkeeseenlaskijan tai kortinhaltijan henkilöllisyyden perusteella.
4. Maksunsaajien, jotka päättävät olla hyväksymättä maksukorttijärjestelyn kaikkia kortteja tai muita maksuvälineitä, on ilmoitettava asiasta kuluttajille selkeästi ja yksiselitteisesti samaan aikaan, kun ne ilmoittavat kuluttajille kyseisen maksukorttijärjestelyn muiden korttien ja maksuvälineiden hyväksymisestä. Tällaiset tiedot on sijoitettava näkyvälle paikalle liikkeen sisäänkäynnin yhteyteen ja kassalle.

Etämyynnissä nämä tiedot on sijoitettava maksunsaajan verkkosivustolle taikka muulle käytössä olevalle elektroniselle tai mobiilivälineelle. Tiedot on annettava maksajalle hyvissä ajoin ja ennen kuin maksaja tekee ostosopimuksen maksunsaajan kanssa.

5. Liikkeeseen laskevien maksupalveluntarjoajien on varmistettava, että niiden maksuvälineet ovat elektronisesti tunnistettavissa ja äskettäin liikkeeseen laskettujen korttipohjaisten maksuvälineiden tapauksessa myös näkyvästi tunnistettavissa, mikä mahdollistaa sen, että maksunsaajat ja maksajat voivat yksiselitteisesti tunnistaa, mitä rahakorttien, pankkikorttien, luottokorttien tai yrityskorttien tuotemerkkejä tai korttityyppejä maksaja on valinnut.

11 artikla

Ohjaamista koskevat säännöt

1. Kaikki toimilupasopimukseen, maksukorttijärjestelyjen soveltamiin sääntöihin ja korttitapahtumia vastaanottavien maksupalveluntarjoajien ja maksunsaajien välillä tehtyihin sopimukseen sisältyvät säännöt, jotka estävät maksunsaajia ohjaamasta kuluttajia maksunsaajan suosiman maksuvälineen käyttöön, on kiellettävä. Tämä kieltö kattaa myös säännöt, joilla maksunsaajia kielletään käsittelemästä tietyn maksukorttijärjestelyn korttipohjaisia maksuvälineitä muita laitteita suotuisammin tai epäsuotuisammin.
2. Kaikki toimilupasopimukseen, maksukorttijärjestelyjen soveltamiin sääntöihin ja korttitapahtumia vastaanottavien maksupalveluntarjoajien ja maksunsaajien välillä tehtyihin sopimukseen sisältyvät säännöt, jotka estävät maksunsaajia antamasta maksajille tietoa siirtohinnoista ja kauppiailta veloitettavista palvelumaksuista, on kiellettävä.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohta eivät vaikuta direktiivissä 2007/64/EY ja direktiivissä 2011/83/EU vahvistettuihin maksuihin, alennuksiin tai muihin ohjausmekanismeihin koskeviin sääntöihin.

12 artikla

Maksunsaajalle yksittäisistä korttipohjaisista maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Yksittäisen korttipohjaisen maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on annettava maksunsaajalle seuraavat tiedot:
  - a) viite, jonka avulla maksunsaaja voi tunnistaa korttipohjaisen maksutapahtuman;
  - b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa maksunsaajan maksutiliä hyvitetään;
  - c) korttipohjaisesta maksutapahtumasta veloitettavien maksujen määrä, jossa ilmoitetaan erikseen kauppiailta veloitettava palvelumaksu ja siirtohinnan määrä.

Maksunsaajan ennakoon antamalla nimenomaisella suostumuksella ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot voidaan jaotella tuotemerkin, sovelluksen, maksuvälinetyyppien ja tapahtumaan sovellettavien siirtohintatasojen mukaan.

2. Maksutapahtumien vastaanottajien ja maksunsaajien välisiin sopimuksiin voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville määräajoin vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksunsaaja voi tallentaa ja tulostaa tiedot uudelleen muuttumattomina.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joilla on valtuudet varmistaa tämän asetuksen täytäntöönpano ja joille annetaan tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet.
2. Jäsenvaltiot voivat nimetä olemassa olevia elimiä toimimaan toimivaltaisina viranomaisina.
3. Jäsenvaltiot voivat nimetä yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen.
4. Jäsenvaltioiden on annettava nämä toimivaltaiset viranomaiset komissiolle tiedoksi viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2016. Niiden on myös ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä viranomaisia koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseksi.
6. Jäsenvaltioiden on velvoitettava toimivaltaiset viranomaiset valvomaan tehokkaasti tämän asetuksen noudattamista, kuten torjumaan maksupalveluntarjoajien yritykset tämän asetuksen säännösten kiertämiseksi, ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi.

14 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niitä sovelletaan.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä säännökset tiedoksi komissiolle viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2016 ja ilmoitettava niihin myöhemmin mahdollisesti tehtävistä muutoksista viipymättä.

15 artikla

Riitojen ratkaisu, tuomioistuinten ulkopuoliset valitukset ja oikeussuojakeinot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja muutoksenhakumenettelyt ja edistettävä niitä tai toteutettava vastaavia toimenpiteitä maksunsaajien ja niiden maksupalveluntarjoajien välisen, tätä asetusta sovellettaessa esiintyvien riitojen ratkaisemiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on nimettävä olemassa olevia elimiä, mikäli mahdollista, tai perustettava uusia elimiä. Näiden elinten on oltava osapuolista riippumattomia.
2. Jäsenvaltioiden on annettava nämä elimet komissiolle tiedoksi viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2017. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä elimiä koskevat myöhemmät muutokset.

16 artikla

Yleiskortit

1. Tätä asetusta sovellettaessa kotimaisiin maksutapahtumiin, jotka eivät ole maksukorttijärjestelyn eriteltävissä pankki- tai luottokorttitapahtumiksi, sovelletaan pankkikortteja tai pankkikorttitapahtumia koskevia säännöksiä.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 9 päivään joulukuuta 2016 saakka määritellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kotimaisista maksutapahtumista tietyn osuuden – enintään 30 prosenttia – jonka katsotaan vastaavan luottokorttitapahtumia, joihin sovelletaan 4 artiklassa vahvistettua enimmäissiirtohintaa.

17 artikla

Uudelleentarkastelua koskeva lauseke

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2019 kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Komission kertomuksessa tarkastellaan erityisesti siirtohintatasojen asianmukaisuutta ja ohjausmekanismeja, kuten maksuja, ottaen huomioon eri maksuvälineiden käyttö ja kustannukset sekä uusien toimijoiden markkinoilletulon, markkinoille tuotavan uuden teknologian ja innovatiivisten liiketoimintamallien yleisyys. Arvioinnissa on otettava erityisesti huomioon

- a) maksajilta veloittavien palvelumaksujen kehitys;
- b) maksukorttien tarjoajien ja maksukorttijärjestelyjen välisen kilpailun taso;
- c) maksajalle ja maksunsaajalle aiheutuvat kustannusvaikutukset;
- d) missä määrin kauppiaat siirtävät asiakkaalle siirtohintojen alenemisen;
- e) tekniset vaatimukset ja niiden vaikutukset kaikkiin asianosaisiin;
- f) maksutuotemerkkien yhdistelmäkäytön vaikutukset käyttäjästävällisyyteen, erityisesti vanhusten ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien käyttäjien osalta;
- g) yrityskorttien II luvun soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen vaikutukset markkinoihin, kun verrataan tilannetta jäsenvaltioissa, joissa lisämaksujen veloittaminen on kiellettyä, tilanteeseen jäsenvaltioissa, joissa se on sallittua;
- h) kotimaisten pankkikorttitapahtumien siirtohintoja koskevien erityissäännösten vaikutukset markkinoihin;
- i) rajat ylittävän maksutapahtumien vastaanottamisen kehittyminen ja sen vaikutukset sisämarkkinoihin, kun verrataan toisiinsa kortteja, joihin liittyville maksuille on vahvistettu enimmäistaso, ja kortteja, joille sitä ei ole vahvistettu, sen tarkastelemiseksi, onko mahdollisuutta selvittää, mitä siirtohintaa sovelletaan rajat ylittävään maksutapahtumien vastaanottamiseen;
- j) maksukorttijärjestelyn ja käsittelyn toisistaan erottamista koskevien sääntöjen käytännön soveltaminen ja tarve tarkastella oikeudellista eriyttämistä uudelleen;
- k) 3 artiklan 1 kohdan vaikutukset siirtohintojen todelliseen arvoon arvoltaan keskisuurissa ja suurissa pankkikorttitapahtumissa ja vaikutuksista riippuen tarve mahdollisesti tarkistaa kyseistä kohtaa säätämällä, että enimmäistaso saisi olla enintään 0,07 euroa tai 0,2 prosenttia tapahtuman arvosta, riippuen siitä, kumpi on alempi.

Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, johon voi sisältyä ehdotus siirtohintojen enimmäistason tarkistamisesta.

18 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Sitä sovelletaan 8 päivästä kesäkuuta 2015 lukuun ottamatta 3, 4, 6 ja 12 artiklaa, joita sovelletaan 9 päivästä joulukuuta 2015 alkaen, ja 7, 8, 9 ja 10 artiklaa, joita sovelletaan 9 päivästä kesäkuuta 2016 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA